

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Τρίτην, 29^η Ἰουνίου /12^η Ἰουλίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν ἀγίων ἐνδόξων καί πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου εἰς τόν πρός τιμήν αὐτῶν ἱερόν Ναόν εἰς Καπερναοὺμ τήν παραθαλασσίαν.

Κατά τήν ἐορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τόν ἀπόστολον Πέτρον ὡς ὁμολογήσαντα τόν Χριστόν ὡς Υἱόν τοῦ Θεοῦ καί ἀκούσαντα παρ' αὐτοῦ τό «Σύ εἶ Πέτρος καί ἐπὶ ταύτην τήν πέτραν οἰκοδομήσω μου τήν Ἐκκλησίαν» καί τόν ἀπόστολον Παῦλον, ὡς ὑπό τοῦ Κυρίου καθ' ὁδόν πρός τήν Δαμασκόν κληθέντα καί κηρύξαντα Αὐτόν «ὑπέρ τούς ἄλλους».

Διά τήν ἐορτήν τῶν δύο πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος εἰς τόν ρηθέντα Ναόν, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Παρθενίου καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀρτεμίου, Ἀραβοφώνων Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναζαρέτ καί Ἱερέων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου ψάλλοντος τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου καί βοηθοῦντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου μετά χορωδίας καί προσευχομένου ἐκκλησιάσματος ἐξ Ἑλληνοφώνων, Ρωσοφώνων καί Ἀραβοφώνων.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ἐορτή χαρμόσυνη, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καί κορυφαίων Πέτρου καί Παύλου· διό καί Ρώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ὧδαῖς καί ὕμνοις ἐορτάσωμεν καί ἡμεῖς ἀδελφοί, τήν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρός αὐτούς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καί γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε παμφίλτατε, καί κήρυξ τῆς πίστεως, καί διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης, ὡς ἔχον παρρησίαν, ζευγος ἀγιόλεκτον, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Οἱ τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ πολῖται, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, Πέτρος ὁ πρωτοκορυφαῖος καί ὁ ρήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ Παῦλος ὁ θεῖος, συνήγαγον πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτῶν Ναῷ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ προσκυνήματι τῆς ἀγιογραφικῆς κώμης Καπερναοὺμ, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν σεβάσμιον αὐτῶν μνήμην.

Οὗτοι δοχεῖα γενόμενοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκήρυξαν τό σωτηριῶδες Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης, διακριθέντες οὕτω μεταξύ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῶν ἀγίων Ἀποστόλων τῶν ἐπὶ τοῦ Κυρίου κληθέντων. Καί ἡ μέν ὁμολογία τοῦ Πέτρου: «σύ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» (Ματθ.

16, 18) εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία προεκάλεσε τόν Ἰησοῦν, ἵνα ἀποκριθῇ αὐτῷ λέγων: «κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σύ εἶ Πέτρος, καί ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τήν ἐκκλησίαν, καί πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16,18).

Τό δέ κήρυγμα τοῦ Παύλου μετά τό βάπτισμα αὐτοῦ κατά τήν εἰς Δαμασκόν μετάβασίν του περί τοῦ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ (Πρβλ. Πράξ. 9, 19-20) ἦτο ἀποτέλεσμα τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου πρὸς τόν μαθητήν Ἀνανίαν «Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τό ὄνομά μου ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν καί βασιλέων υἱῶν Ἰσραήλ», (Πράξ. 9,15).

Τόσον ἡ ὁμολογία τοῦ μακαρίου Πέτρου ὅσον καί τό κήρυγμα τοῦ Θεοῦ Παύλου ὅτι «Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος», (Ματθ. 16,16), ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι ὁ Ἰησοῦς δέν ἀναγνωρίζεται ἀπλῶς ὡς Μεσσίας, ἀλλά κυρίως καί πρωτίστως ὡς τέλειος Θεός «ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς οὐσίας τοῦ Πατρός γεννηθείς», λέγει ὁ Θεοφύλακτος. «Γνήσιον αὐτόν ὡμολόγησε Θεόν», διδάσκει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. «Φύσει καί κυρίως Υἱόν τοῦ Θεοῦ τοῦτον ἐννόησεν», σχολιάζει ὁ Ζιγαβηνός.

Οἱ κορυφαῖοι οὗτοι μαθηταί τοῦ Χριστοῦ Πέτρος καί Παῦλος διὰ τῆς χάριτος καί δυνάμεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῶν λογικῶν τούτέστι δικτύων, ἐσαγήνευσαν τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ: «πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν», (Ματθ. 28,19).

Ἡ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων δωδεκάς γενικώτερον καί ἡ δυνάς τῶν μακαρίων ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου εἰδικώτερον ἀνεδείχθησαν οἱ θεμελιωταί τῶν ἀνά τήν Οἰκουμένην ἰδρυθεισῶν ἐκκλησιῶν, ὡς ἐπιμαρτυρεῖ ὁ Θεῖος Παῦλος λέγων: «ἐμοί τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τόν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καί φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπό τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 3, 8-9).

Τόν «ἀνεξιχνίαστον τοῦτον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφ. 3,8), τόν ὁποῖον ἐγνώρισε ὁ μακάριος Πέτρος γενόμενος αὐτόπτης καί αὐτήκοος κατά τήν Μεταμόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ (Β' Πέτρου 1,18), εὐαγγελίζεται εἰς πάντας λέγων: «Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνώρισαμεν ὑμῖν τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καί παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος... καί ταύτην τήν φωνήν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν Αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ».

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ὁ μὲν Πέτρος, καταλιπὼν τήν ἀλιείαν, οὐρανόθεν ἐδέχθη παρά τοῦ Θεοῦ Πατρός τήν θείαν ἀποκάλυψιν τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου σαρκώσεως.

Ὁ δέ Παῦλος, ἀρπαγείς εἰς τόν Παράδεισον, ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι» (Β' Κορ. 12, 4). Τῶν ἀρρήτων τούτων τῆς θεολογίας θείων μυστηρίων τῶν ὑπὲρ νοῦν καί διάνοιαν μυηθέντων, τούτέστιν πεῖραν λαβόντων οἱ παμμακάριστοι Πέτρος καί Παῦλος ἀφ' ἐνός μὲν ἔσπειραν τήν Οἰκουμένην τόν σπόρον τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, ἀφ' ἐτέρου δέ ἐφώτισαν τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἰδοὺ λοιπόν διὰ τί τό ἀγιόλεκτον τοῦτο ζεῦγος τῶν Ἀποστόλων καλοῦνται στῦλοι

καί βάσεις τῆς Ἐκκλησίας, κήρυκες τῆς πίστεως καί διδάσκαλοι τῆς Οἰκουμένης. «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν», (Ψαλμ. 18, 5), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Ἴδού καί πάλιν διὰ τί τό ἀγιόλεκτον τοῦτο ζεῦγος ἀποτελεῖ τό καύχημα τῆς Ἐκκλησίας.

Σημειωτέον μὲν ὅτι ἡ μὲν Ἐκκλησία καυχᾶται διὰ τοὺς στύλους καί τὰς βάσεις αὐτῆς, δηλονότι τὸν Πέτρον καί τὸν Παῦλον, οἱ δὲ Πέτρος καί δὴ ὁ Παῦλος καυχῶνται ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ: «ἐμοὶ δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μή ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ ὁ κόσμος ἐσταύρωται καὶ ἐγὼ τῷ κόσμῳ», κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος. Κατὰ δὲ τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν «τό ὄπλον τοῦ σταυροῦ γέγονε τῶν πιστῶν σωτηρία καί Παύλου τό καύχημα», διό καί ὑμνολογικῶς λέγει: «διὰ τοῦ σταυροῦ σου Χριστέ μία ποίμνη γέγονεν, ἀγγέλων καί ἀνθρώπων καί μία Ἐκκλησία, οὐρανός καί ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε δόξα σοι».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ μία τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἡ οὐράνιος καί ἐπίγειος ἀγάλλεται, διό καί ἡμεῖς μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ βοῶμεν καί λέγομεν: [Χαίρετε Πέτρε καί Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια, οἵτινες τό μέγα καί παράδοξον μυστήριον τοῦ τόκου τῆς Θεομήτορος Παρθένου Μαρίας ἐδιδάξατε, Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσατε σῶσαι καί φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν], Ἀμήν. Ἐτη πολλά».

Τὴν θείαν λειτουργίαν ἠκολούθησε κέρασμα καί ἀκολουθῶς τράπεζα ὑπαιθρία μετ' ἰχθύων τῆς Τιβεριάδος ὑπὸ τοῦ ἀνακαινίσαντος καί ἀγιογραφήσαντος τὴν Μονὴν καί τὸν Ναόν φιλέργου ἐπιστάτου μοναχοῦ Εἰρηναρχοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς